

Matti Lähdekorpi

Eläkkeellelähtösaarna Uskelan kirkko 23.8.2014

Armoa ja rauhaa Teille, meidän Herraltamme Jeesukselta Kristukselta.

Päivän teksti on Luukkaan evankeliumista, 4. luku jakeet 23-30:

Jeesus sanoi: *”Kohta te kaiketi tarjoatte minulle sananlaskua ’Lääkäri, paranna itsesi’ ja sanotte: ’Tee täälläkin, omassa kaupungissasi, kaikkea sitä, mitä sinun kerrotaan tehneen Kapernaumissa.’ Ja hän jatkoi: ”Totisesti: kukaan ei ole profeetta omalla maallaan. Uskokaa minua: Israelissa oli monta leskeä Eliaan aikana, silloin kun taivas ei antanut vettä kolmeen ja puoleen vuoteen ja koko maahan tuli kova nälänhätä. Silti Eliaa ei lähetetty heidän luokseen, vaan Sidonin maahan, Sarpatissa asuvan leskivaimon luo. Samoin Israelissa oli monta spitaalista profeetta Elisian aikana, mutta yhtäkään heistä ei puhdistettu, ainoastaan Naaman, joka oli syyrialainen.”*
Tämän kuullessaan kaikki, jotka olivat synagoogassa, joutuivat raivon valtaan. He ryntäsivät paikaltaan, ajoivat Jeesuksen ulos kaupungista ja veivät hänet jyrkänteelle syöstäkseen hänet sieltä alas; kaupunki näet oli rakennettu vuorelle. Mutta Jeesus kulki väkijoukon halki ja jatkoi matkaansa.

Tämän sunnuntain aihe on etsikkoaika. Siis mikä?

Onko se aika, jolloin leikitään piilosta. Vai olenko minä piilossa Jumalalta Eevan ja Aatamin tapaan, vai onko Jumala mennyt piiloon? Tätä kysymystä kannattaakin tutkia.

Avasin Katekismuksen, mutta eipä löytynyt suoraan vastausta. Siksi kaivoin esille oman rippikouluni Kristinopin. No sieltäpä löytyi selvää tekstiä: ”Elämässämme on aikoja, jolloin Jumalan kutsuva ääni kuuluu erityisen selvänä. Tällaista aikaa sanotaan etsikkoajaksi.”

Monille nimenomaan nuoruus merkitsee etsikkoaikaa. Monilla meistä on lapsuudesta peräisin olevat uskonnolliset käsitykset. Ne ovat peräisin vanhemmilta, opettajilta tai seurakunnan työntekijöiltä saatua ainesta, mutta eivät tunnu auttavan oman uskon syntymistä koska oma järki ei niistä pysty luomaan uskoa.

Mutta mennäänpä takaisin Katekismukseen. Mitä siellä sanotaankaan toisen uskonkappaleen selityksessä:

”Uskon, etten voi omasta järjestäni enkä voimastani uskoa Herraan Jeesukseen” ja vähän myöhemmin: ”Vaan että Pyhä Henki itse kutsuu ja lahjoittaa minulle ja kaikille uskoville iankaikkisen elämän Kristuksessa.”

No, miten sitten toisille tämä kirkastuu hetkessä ja hän tietää tarkkaan päivän ja paikan, milloin sanoma Kristuksesta kirkastui.

Toiset kasvavat seurakunnassa ajan kanssa kiinni Kristukseen, eivätkä tarvitse yks´ kaks´ kääntymystä koska ovat kaiken aikaa Sanan kohdattavissa. Toisille kertakaikkinen suunnan muutos taas on välttämätön. Kirkon kasvattajana itse uskon kuitenkin kasvatuksen voimaan. Voimme kasvaa ja kasvattaa jäsenemme Kristuksen yhteyteen.

Se miten asia kirkastuu, ei kuitenkaan ole tärkeä. Tärkeää on se, että Sana on saanut koskettaa juuri Sinua.

Päivän tekstissä kerrotaan miten Jeesus julisti Nasaretissa hyvän sanoman. Väki suorastaan kiittää hyvästä sanomasta, armon sanomasta. Mutta oli vain yksi ongelma; tarvittaisiin samoja ihmetekoja kuin Kapernaumissa . Ja puhujakin oli väärä; puusepän, rakentajan, Joosefin poika Jeesus, joka oli koko ajan elänyt heidän keskellään. Hänellä ei ollut oikeutta opettaa heitä näin. Kansa ajatteli, että hänhän pilkkaa Jumalaa. Viedään Hänet jyrkänteelle ja kivitetään.

Jeesus vietiin jyrkänteen reunalle, mutta jotain tapahtui. He saivat ihmeen, mutta eivät ymmärtäneet sitä kun Jeesus vain käveli hiljaa pois vihaisten ihmisten keskeltä.

Tämä kertoo: Omat ihmiset hylkäsivät hienon tilaisuuden, eivät antaneet Sanan koskettaa.

34 vuotta sitten Salon kirkossa, syyskauden avajaismessussa, minulla oli saarna ja tekstinä oli kertomus pienen pojan eväistä. Pieni poika halusi lähteä kuulemaan ja kohtaamaan Jeesuksen. Pojan äiti antoi hyvät eväät: Viisi leipää ja kaksi kalaa, niillä piti kyllä pärjätä.

Tiedämme mitä tapahtui kun poika antoi eväät Jeesuksen käyttöön. Jotain aivan uskomatonta. Niillä ruokittiin viisituhatta miestä, näin Raamattu kertoo. Se oli valtava uskon teko.

Pieni poika sai sen aikaan kun uskoi, että Jeesus voi näillä eväillä tehdä jotain suurta.

Nasaretilaiset käänsivät selkensä hyvälle sanomalle. Pieni poika antoi Sanan koskettaa ja toimi sen mukaan.

Tänään voimme kysyä: Onko nyt minun etsikkoaikani, annanko Sanan koskettaa. Vai keksinkö mukamas hyviä syitä miksi nyt en voi uskoa.

Tarvitsenko minäkin ihmetekoja vai vielä parempia todistuksia Jumalan olemassaolosta.

Ja kun uskon, muistanko vaalia tätä uskoa tutkimalla Jumalan Sanaa, osallistumalla jumalanpalvelukseen ja Herran Pyhälle Ehtoolliselle. Vaalinko sitä rukoilemalla, pysymällä seurakuntayhteydessä, ja muistanko valvoa omaatuntoa taistellen syntiä vastaan.

Jesaja julisti aikanaan: ”Etsikää Herraa silloin, kun Hänet löytää voidaan. Huutakaa Häntä avuksi, kun Hän läsnä on (Jes. 55:6)

Rukous:

Rakas taivaallinen Isä.

Anna Sanan koskettaa. Opetä meitä kuulemaan mitä Jumala haluaa meille puhua. Autä meitä vaalimaan uskoamme ja seurakuntayhteyttä.

Tänään haluan kiittää ajasta, jonka sain palvella seurakuntaasi. Kiitän lukuisista kohtaamisista ihmisten kanssa. Kiitän, että sain mahdollisuuden tehdä työtä seurakunnassasi omilla avuillani, sellaisena miksi olet minut luonut.

Kiitos myös tulevaisuudesta. Näytä minulle paikkani seurakunnassasi ja että voisin palvella sitä edelleen ja oppia Sinusta joka päivä jotain uutta. Aamen.